

fasteign (*fideikommisсарiske Bestemmelser*) eða aðrar ráðstafanir um slíka eign vegna ófæddra, skal einnig dæmt eftir lögnum í því ríki, sem eignin er í. Um réttinn til þess að gera slíkar ráðstafanir um annað en fasteignir gildir þessi samningur ekki.

14. grein.

Nú lætur ríkisborgari í einhverju sammingsríkjanna eftir sig kjörbarn, en ættleiðingarleyfið er veitt í einhverju þessara ríkja með fyrirvara um rétt kjörforeldris til þess að ráða yfir eftirlátnum eignum sínum án tillits til ættleiðingarinnar, og skal þá þessi fyrirvari einnig hafa gildi í hinum ríkjunum.

15. grein.

Um það, hvort einhver hafi fyrirgert rétti sínum til arfs eða gjafa-arfs, og um heimild til þess að svipta erfingja arfi, skal, hafi arfleifandi verið ríkisborgari í einhverju ríkjanna, dæmt eftir lögnum í því ríkjanna, sem hann var búsettur í við látið.

16. grein.

Um fyrningu réttar til arfs eða gjafa-arfs eftir ríkisborgara í einhverju ríkjanna gilda lögin í því ríkjanna, sem arfleifandi var búsettur í við lát sitt.

II. Skuldir arleifanda.

17. grein.

Um ábyrgð erfingja á skuldum arfleifanda, er var ríkisborgari í einhverju sammingsríkjanna, og um ábyrgð þeirra

eiendom eller andre forføiningen over fast eiendom til fordel for ufødte bedømmes likeledes efter loven i den stat hvor eiendommen ligger. På retten til å treffe sådanne forføiningen over annet enn fast eiendom kommer denne konvensjon ikke til anvendelse.

Artikel 14.

Er der adoptivbarn efter en statsborger i en av statene, oger adopsjonsbevillingen gitt i en av disse stater med forbehold om rett for adoptanten til uten hinder av adopsjonen å råde over sine efterlatenskaper, skal dette forbehold ha gyldighet også i de andre stater.

Artikel 15.

Spørsmål om forbyttelse av retten til arv eller legat og om adgangen til å gjøre en arving arveløs bedømmes, når arvelateren var statsborger i en av statene, efter loven i den av statene hvor han ved sin død var bosatt.

Artikel 16.

Om foreldelse av retten til arv eller legat efter en statsborger i en av statene gjelder loven i den av statene hvor arvelateren ved sin død var bosatt.

II. Arvelaterens gjeld.

Artikel 17.

Arvingers ansvar for gjeld efter en statsborger i en av statene og for oppfyllelse av legat eller testamentarisk på-

ende fast egendom eller eljest till förmån för ofödda förordna om sådan egendom gälle ock lagen i fördragsslutande stat, där egendomen är belägen. Å rätt att sålunda förordna om lös egendom har denna konvention ej avseende.

Artikel 14.

Efterlämnar medborgare i fördragsslutande stat adoptivbarn, skall, där beslutet om adoptionen meddelats i sådan stat och innefattar förbehåll om rätt för adoptanten att förfoga över sin kvarlåtenskap, det förbehåll gälla i envar av staterna.

Artikel 15.

Fråga om förverkande av rätt att taga arv eller testamente eller om arvlösgörelse varde, där den döde var medborgare i fördragsslutande stat, bedömd enligt lagen i den av staterna, där han vid sin död hade hemvist.

Artikel 16.

Om preskription av rätt att taga arv eller testamente efter medborgare i fördragsslutande stat gälle lagen i den av staterna, där han vid sin död hade hemvist.

II. Den dödes gäld.

Artikel 17.

Fråga om arvinges eller testamentstagares ansvarighet för gäld efter medborgare i fördragsslutande stat eller